

uligheden voksede. Og det er jo den tænkning, som jeg også hører fru Ellen Trane Nørby give udtryk for, altså at vi skal sørge for, at der er det spænd, for det får nok nogle op på tæerne, så de gør sig umage for at være med.

Det er ikke vores måde at tænke socialpolitik på. Vores måde at tænke socialpolitik på er, at den inkluderer – altså den inkluderende del af det – og derfor tror vi, at det er ekstremt vigtigt, at vi ikke varigt har en gruppe, som ikke kan nå hen til det øvrige samfund. Det vil vi gerne være med til at drøfte med alle dem, der har den samme interesse.

Kl. 19:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 19:36

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu nævnte fru Lise von Seelen i sin tale kulturel fattigdom, og så vil jeg gerne komme med et eksempel i forbindelse med det. Der kan være en far, der har et lavt rådighedsbeløb, som betyder, at han ikke kan give sin søn de samme oplevelser rent kulturelt, som dem med et højere rådighedsbeløb kan, og derfor er der jo selvfølgelig på den måde tale om kulturel fattigdom. Men omvendt kan der være en person, som har et meget højt rådighedsbeløb, lad os sige 15.000 kr., men som måske er stofmisbruger eller alkoholiker, og som bruger alle pengene på det, og den persons søn kan vel også godt være kulturelt fattig.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren, om hun ikke godt derfor kan se, at det ikke giver mening alene at snakke om økonomisk fattigdom, altså ud fra et rådighedsbeløb, når man kan være fattig på mange andre områder – kulturelt, men også på andre måder. Men netop ud fra rådighedsbeløbet giver det jo ikke nogen mening.

Kl. 19:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:37

Lise von Seelen (S):

Jeg vil gerne anerkende, at alle os, der har arbejdet med socialpolitik, kunne hente eksempler frem, der viste sagen vice versa. Det, der er hovedpointen her, er jo: Er der en gruppe, som har en øget risiko for at blive ekskluderet? Ja, det er der. Der er en øget risiko, fordi der i halen på økonomisk fattigdom er en risiko for – jeg siger ikke, at det altid er sådan, men der er en risiko for det – at der er en kulturel fattigdom. Og den kulturelle fattigdom vanskeliggør at bryde den

negative sociale arv, hvilket jo står på mange af partiernes hjemmeside er det, vi gerne vil. Hvis vi mener det, er det rigtig, rigtig vigtigt, at de familier ikke lever i fattigdom.

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er hr. Dennis Flydtkjær som ordfører.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her forslag fra SF behandler vi jo som regel en gang i hver samling, så det er der såmænd ikke så meget nyt i. Det minder lidt om de EU-afstemninger, man har rundtomkring i Europa, hvor man bliver ved med at spørge befolkningen, selv om de bliver ved med at sige nej. Der er måske heller ikke så meget underligt i, at det minder om det, for nu er SF jo blevet en meget stor tilhænger af EU.

Det her forslag handler jo som nævnt af de tidligere ordførere om indførelse af en officiel fattigdomsdefinition, der går ud på, at der skal fastsættes det mindste acceptable levestandard og rådighedsbeløb.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at når der i det her forslag tales om fattigdom, er det jo ikke fattigdom, som vi kender fra Afrika, der er derimod tale om relativ fattigdom, hvor fattigdom sættes i forhold til det levestandard, andre mennesker her i landet har. Dansk Folkeparti mener ikke, at det giver mening at snakke om en officiel fattigdomsgrænse i Danmark.

Hvis man har en indkomst, der ligger under 50 pct. af medianindkomsten, er man fattig. Det er en måde, man har brugt til at afgøre, om man er fattig, hvilket svarer til den måde, OECD gør det op på. Problemet med at gøre det op på den måde er, at hvis vi forestiller os, at vi alle sammen fik 100.000 kr. mere i lønningsposen, så ville vi alle sammen være meget rigere, men andelen af fattige i Danmark ville være nøjagtig den samme, fordi det jo måles i forhold til de andres indkomst.

I det her beslutningsforslag foreslår man så i stedet at bruge budgetmetoden, som siger, at ligger man under et mindste rådighedsbeløb, er man fattig. Der er tale om et rådighedsbeløb, efter at udgifter til bl.a. bolig, vand og varme er betalt. En sådan måde kan også hurtigt blive misvisende, for hvad med en person, som har betalt et hus, og som frivilligt har valgt at tage et sabbatår uden for arbejdsmarkedet? Er han reelt fattig, fordi hans rådighedsbeløb er lavt? Hvad